

РЕШЕНИЕ

№ 1444

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Татяна Щерева, като разгледа дело номер **3295** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 211 вр. чл. 197, ал. 1, т. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на П. П. П., ЕГН [ЕГН], депозирана чрез пълномощника му – адв. И. В. от САК срещу Заповед № 4332з - 189 от 14.03.2022 г. на началника на 01 група „Пътен контрол“ (ПК) към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ (ОКПД) при отдел „Пътна полиция“ (ПП) Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 204, т. 4 във вр. чл. 197, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 (шест) месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърдят се допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила и противоречие с материалния закон. Оспорват се аргументите в мотивите, с които е обосновано спазването на преклузивния срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Изложени са подробни съображения за липса на фактически основания за издаване на оспорената заповед. Сочи се, че цитираните нарушени норми на Инструкцията за реда и организацията за осъществяване на дейностите по пътен контрол на пътното движение са твърде общи и бланкетни и не създават задължения за конкретни действия и/или бездействия на санкционирания служител, неспазването на които е обвързано с дисциплинарна санкция. Акцент е поставен на неизясняването на релевантните факти, установяващи

виновно поведение на санкционирания служител. Изложени са аргументи и за липса на мотиви относно вида и размера на наложеното дисциплинарно наказание. От съда се иска да отмени обжалвания административен акт и да присъди на жалбоподателя направените по делото разноски, включително и за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание жалбоподателят и упълномощеният му процесуален представител поддържат направеното искане. Представят списък на направените разноски и доказателства за платен адвокатски хонорар.

Ответникът – началник на 01 група „ПК“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при отдел „ПП“ при СДВР – редовно уведомен не се явява и не се представлява в съдебното заседание. Не се е възползвал и от правото да представи писмен отговор и/или становище по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, съобразно правомощията си, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят П. П. П., ЕГН [ЕГН] е държавен служител, по смисъла на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Назначен е със заповед № 3012 от 17.12.2003 г. на длъжност „младши автоконтрольор III степен“ в 01 група „Контрол, регулиране в Централна градска част (ЦГЧ) и осигуряване на маршрути“, на 02 сектор „Регулиране в ЦГЧ и осигуряване на маршрути“ на Направление „Пътна полиция – КАТ“ при РЗ „Полиция“ – СДВР. Със заповед № 513з – 9195 от 05.12.2016 г. е преназначен на младши изпълнителска длъжност „младши контрольор I степен“ в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ - СДВР, която изпълнява и към момента на провеждане на съдебното производство.

На 04.10.2021 г. директорът на Дирекция „Вътрешна сигурност“ при МВР изпратил по компетентност на директора на СДВР сигнал рег. № 7855 – 8944, съдържащ данни за допуснати нарушения по време на наряд нощна смяна от служители на СДВР на Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, издадена от министъра на вътрешните работи (л. 48 – 49 делото). Към сигнала е приложена папка с 16 бр. файлове, заснети с камери 01 и 02, монтирани в служебен автомобил на СДВР, рег. [рег.номер на МПС] . Файловете съдържат видео информация от Автоматизираната информационна система „Видеозаснемане на охранителната дейност и пътния контрол“ (АИС „ВОДПК“) за часовия диапазон 02:55 ч. – 05:45 ч. на 04.09.2021 г.

Директорът на СДВР възложил проверка на изпратените 16 бр. видеофайлове на Отдел „Охранителна полиция“ – СДВР. Резултатите от проверката (възпроизвеждане на хартиен носител на заснетото от камерите в служебния автомобил) са отразени в Протокол рег. № 513р - 89859 от 18.10.2021 г. по описа на СДВР (л. 60 – 63 делото). При прегледа на снимките се установява, че на 04.09.2021 г.

в 02:48 ч. служителят, седящ на пасажерската седалка до водача на автомобил рег. [рег.номер на МПС] , се обляга назад, отпуска глава и остава в тази поза до 02:51 ч.,

в 02:54 ч. същият служител се премества на задната седалка,

в 02:57 ч. е видим само водачът на служебния автомобил; в този момент другият служител продължава да е на задната седалка, позициониран зад предна дясна седалка,

до 04:47 ч. видимостта на камерата от предната седалка не позволява да бъдат индивидуализирани действията на служителя, седящ на задната седалка в служебния автомобил,

в периода 04:46 ч. – 04:47 ч. водачът на служебния автомобил е излязъл от автомобила и е предприел действия по контрол на пътното движение без присъствието на другия служител, който към този момент е продължил да седи на задната седалка в служебния автомобил,

в 04:52 ч. водачът на служебния автомобил е спрял за проверка МПС, чийто водач е застанал облегат с тялото си на вратата на автомобила си, провел е диалог със служителя на СДВР, извършил проверката и справката чрез РСОД,

в 05:02 ч. водачът на служебния автомобил е извършил отново самостоятелни действия за спиране на друго МПС, като и в този момент колегата му е продължил да седи на задната седалка в служебния автомобил,

в 05:05 ч. е извършена проверка на лек автомобил „М.“ от двамата служители на СДВР,

служителят, който до този момент е седял на задната седалка, отново се е върнал на това място и е извършил справка на проверявания водач чрез РСОД, осветявайки с телефона си купето на служебния автомобил.

до 06:07 ч. служителят е останал на задната седалка на служебния автомобил.

Въз основа на служебната документация (график за м. септември 2021 г. – рег. 4332р-45266 от 31.08.2021 г.; ежедневна ведомост рег. № 4332р-30847 от 2021 г. и ежедневна форма за отчет) са установени полицейските служители, изпълнявали служебни задължения с автомобил рег. [рег.номер на МПС] за времето от 19,00 ч. на 03.09.2021 г. до 07,00 ч. на 04.09.2021 г. - младши инспектори П. П. и П. Й. – „младши автоконтрольори“ в 01 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП – СДВР. В ежедневната форма за отчет са отразени две извършени проверки от наряда, за времето от 02:30 ч. – 04:30 ч. на 04.09.2021 г., без да са констатирани нарушения, както и обход на маршрута по АМ „Х.“.

На 20.10.2021 г. са снети сведения и от двамата служители на СДВР, приложени към изготвената на 11.11.2021 г. справка от проверката рег. № 513р-97004. В същите по сходен начин те са посочили причината за преместване на жалбоподателя П. П. на задната седалка в служебния автомобил – неволно изливане на вода на предна дясна седалка. Няма противоречие в предоставената информация и относно последващото поведение на жалбоподателя - продължил е да изпълнява служебните си задължения до края на смяната, седнал на задната седалка, съобразявайки се с тактическите действия, предписани в действащата нормативна уредба. При повторен преглед на предоставените видеофайлове не е установено на някой от тях да е заснето изливане на вода върху предната дясна седалка на служебния автомобил.

Проверката е приключила със становище, че сигналът е основателен. Направено е предложение до директора на СДВР от началника на отдел "Пътна полиция" при СДВР да се предприемат съответните мерки по дисциплинарен ред, съгласно чл. 205, ал. 1 от ЗМВР.

Данните от проверката са докладвани на дисциплинарно - наказващия орган – началника на 01 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, който, на основание чл. 205, ал. 1 от ЗМВР, със Заповед № 4332з-829 от 29.11.2021 г. (л. 34 – 35 от делото) е определил комисия, на която е възложил да извърши дисциплинарна проверка, за да установи мястото и конкретното нарушение

на служебната дисциплина, извършено от жалбоподателя П. П.. Същият е запознат със заповедта в деня на издаването ѝ – 29.11.2021 г. – 19,15 ч.

В хода на дисциплинарната проверка - на 08.12.2021 г. от дисциплинарната комисия е снето писмено обяснение от водача на проверения лек автомобил – И. В., а на 19.12.2021 г. и от жалбоподателя П. П.. Комисията е прегледала видеофайловете. Установила е, че на 04.09.2021 г. за времето от 04,39 ч. до 05,03 ч. служебният автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил паркиран на Т. паркинг Н. на Околовръстен път. В този времеви период младши инспектор - полицейски инспектор П. П. е бил на задната седалка в автомобила и не е участвал при спирането от колегата му - свид. П. Й. на МПС, управлявано от И. В., както и при извършената проверка.

С изготвената справка, съдържаща резултатите от извършената дисциплинарна проверка, дисциплинарната комисия е направила предложение на дисциплинарно – наказващия орган - да наложи на жалбоподателя дисциплинарно наказание „порицание“, на основание чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР, за извършено дисциплинарно нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР – неизпълнение на служебните задължения по чл. 62, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Инструкция № 8121з – 749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване дейностите по контрол на пътното движение, издадена от министъра на вътрешните работи.

Оспорената заповед е издадена на 14.03.2022 г., при спазена процедура по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. В деня на изготвяне на справка с резултатите от дисциплинарната проверка - на 17.01.2022 г., на жалбоподателя е връчена Покана рег. № 4332р-3526 като му е предоставена възможност да се запознае със Справката - рег. № 4332р-3354 от 17.01.2022 г. и да представи в срок до 19,00 ч. на 20.01.2022 г. писмени обяснения, както и да посочи доказателства в подкрепа на твърдените факти и обстоятелства. Към преписката са приложени писмени обяснения от жалбоподателя, приети от член на дисциплинарната комисия в същия ден - на 17.01.2022 г.

В мотивите на Заповедта са възпроизведени установените в хода на дисциплинарната проверка фактически обстоятелства. Прието е, че жалбоподателят П. П. П. виновен – по непредпазливост е допуснал нарушение на служебната дисциплина по чл. 62, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Инструкция № 8121з – 749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по пътен контрол на пътното движение, с което е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, подлежащо на санкция „порицание“, на основание чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР, в минималния предвиден размер в ал. 2 на чл. 200 от ЗМВР. Заповедта е връчена на жалбоподателя в деня на издаването ѝ – 14.03.2022 г. – 16:45 ч.

За изясняване на релевантните обстоятелства в хода на съдебното производство са събрани и гласни доказателствени средства – разпитан като свидетел е П. И. – младши автоконтрольор в Отдел „ПП“ при СДВР, който е бил в наряд с жалбоподателя на 03.09/04.09.2021 г. като автопатрул на Автомагистрала „Х.“. Показанията му са подробни, логични и последователно излагащи фактите относно инкриминирания период, в който се твърди да е извършено дисциплинарно нарушение от колегата му П.. Съответствието им с информацията в останалите доказателствени източници даде основание на съда да ги кредитира в цялост при постановяване на съдебния акт.

Така изложените фактически обстоятелства не се оспорват от страните и според състава на съда позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 25.03.2022 г., в предвидения

14 дневен преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от надлежна страна – адресат на оспорената заповед, с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от съответния на заеманата от жалбоподателя младши изпълнителска длъжност компетентен административен орган по чл. 204, т. 4 от ЗМВР – заемащ ръководна длъжност на структура по чл. 9, ал. 1 от Правилника за устройството и дейността на МВР и т. VIII.6 от Класификатора на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗМВР, утвърден със Заповед № 8121з – 140 от 24.01.2017 г. на министъра на вътрешните работи – началник на 01 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при отдел „ПП“ - СДВР.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Спазени са и преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Законосъобразно в конкретия казус е позоваването на разпоредбите на чл. 196, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР. Материалите от извършената проверка, възложена от директора на СДВР на отдел „Охранителна полиция“ при СДВР обосновано са послужили на дисциплинарно-наказващия орган – началник на 01 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при отдел „ПП“ да възложи проверка, по реда на чл. 205 от ЗМВР, за изясняване на фактическите обстоятелства – времето и мястото на извършване на нарушението, и конкретният вид дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 – т. 4 от ЗМВР. Справката рег. № 4332р – 3354 (л. 18 – 19 от делото), съдържаща констатациите от извършената дисциплинарна проверка е докладвана на дисциплинарно-наказващия орган на 17.01.2022 г. и от този момент е започнал да тече срока по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Твърденията в жалбата, че за начало на този срок следва да бъдат възприети датите, на които са снети обяснения от водача на МПС, проверено от свид. П. И. – на 08.12.2021 г., и са прегледани отново записите от камери – на 15.12.2021 г., не отчитат, че тези действия са извършени от назначената дисциплинарна комисия, а не от дисциплинарно-наказващия орган, каквото е изискването на чл. 196 от ЗМВР.

Заповедта е издадена на 14.03.2022 г., в предвидения 2 месечен срок от докладване на резултатите от извършената дисциплинарна проверка, а от момента на извършване на санкционираното нарушение – 04.09.2021 г. е изминал значително по -кратък период от предвидения в закона едногодишен срок – малко повече от шест месеца.

Спазени са и изискванията на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР – жалбоподателят е бил надлежно уведомен с писмена покана, връчена му в деня на изготвяне и докладване на резултатите от дисциплинарната проверка – на 17.01.2022 г., за възможността да се запознае с отразеното в справката, изготвена от дисциплинарната комисия рег. № 4332р – 3354 от 17.01.2022 г. и да даде писмени обяснения, включително и да посочи доказателства. Писмените обяснения са приложени към преписката и макар да не са кредитирани с доверие, са били предмет на обсъждане от дисциплинарно-наказващия орган. Мотивите на оспорената заповед съдържат формално и изискуемите аргументи по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, относно начина, по който са определени вида и размера на наложеното дисциплинарно наказание.

Основателни обаче са възраженията в жалбата за липса на фактическа обосновааност на оспорения акт и допуснатото нарушение при прилагане на материалния закон.

Фактическите обстоятелства, на които се е позовал дисциплинарно-наказващият орган, за да приеме, че жалбоподателят е извършил дисциплинарно нарушение по

смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, са описани така: „При извършената проверка на спряното МПС от П. И., служителят П. П. не е застанал на подходящо място извън служебния автомобил, осигуряващо добра видимост и визуална комуникация с проверяващия служител, имайки предвид, че проверката е осъществявана в тъмната част на денонощието, а именно в 04:52 часа на 04.09.2021 г. когато видимостта е намалена, същият остава седнал на задната седалка на служебния автомобил, като по този начин не е имал възможност да води наблюдение на водача и пътуващите в автомобила лица.“. Тези факти са квалифицирани като нарушение на разпоредбите на чл. 62, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по пътен контрол на пътното движение, в редакцията им към момента на извършване на деянието (ДВ, бр. 7/2021 г. в сила от 26.01.2021 г.) – „Вторият служител от наряда, осигурява извършването на проверката като: т. 1 застава на подходящо и безопасно място, осигуряващо добра видимост и визуална комуникация с останалите служители; т. 2 води непрекъснато наблюдение на водача и пътуващите в автомобила лица“.

Основателна е и тезата на пълномощника на жалбоподателя, че приложените материално-правни норми са твърде общи и не съдържат конкретно правило за поведение, неспазването на което е обвързано с възможността да се носи дисциплинарна отговорност. Същите не предвиждат по какъв начин следва да се изпълнят задълженията от втория служител от наряда. В този аспект, твърдяното в мотивите на заповедта заставане **„на подходящо място извън служебния автомобил“** не е част от действащата позитивна уредба. Събраните в хода на дисциплинарната проверка доказателства не позволяват еднозначно да се установи дали мястото, на което се е намирал жалбоподателят П. към момента на извършване на проверката от колегата му, не му е позволявало да възприема водача на проверявания автомобил, включително и на евентуалните пътници в него. Вярно е, че същият не се е намирал на обичайните за целта места – извън служебния автомобил или седящ на предна дясна седалка в автомобила. Този категорично установен факт обаче не е достатъчен, за да се приеме, че поведението му не е било съобразено с изискванията на чл. 62, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Инструкцията. Не е достатъчно и твърдението на водача на проверения автомобил, че лично той не е възприел присъствието на друг служител на СДВР по време на извършената му проверка от свид. П. И., доколкото този факт също не дава основание за извод, че мястото на което се е намирал жалбоподателят е било не само безопасно, по отношение на което не се спори между страните, но и позволяващо му добра видимост и визуална комуникация с колегата му, включително и възможност за непрекъснато наблюдение на поведението на проверявания водач и на пътуващите в автомобила му лица.

В този аспект, основателни са възраженията в жалбата, че в конкретния казус в дисциплинарното производство не е установено по несъмнен и категоричен начин конкретно дисциплинарно нарушение, за което може да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на жалбоподателя. Правилата за разпределение на доказателствената тежест между страните предвиждат дисциплинарно наказващият орган да установи съществуването на твърдените от него факти и изпълнението на законовите изисквания при издаване на заповедта, с която е наложено наказанието. Недоказването на фактическите обстоятелства, послужили като основание за установяване на конкретно извършено дисциплинарно нарушение, води до несъответствие на оспорения акт с материално правните разпоредби, които са

приложени.

Нещо повече, описаното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР – неизпълнение на разпоредби, издадени въз основа на ЗМВР – чл. 62, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Инструкция № 8121з – 749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, издадена от министъра на вътрешните работи обн. ДВ, бр. 90 от 31.10.2014 г., с актуална към момента на твърдяното нарушение редакция – ДВ, бр. 7 от 26.01.2021 г. в сила от 26.01.2021 г. Въпреки, че в мотивите на заповедта ясно и конкретно са цитирани нарушените материално правни норми, липсва съответствие между тези норми и фактическите обстоятелства, при които се твърди да е извършено дисциплинарното нарушение, а то от своя страна препятства възможността да се разбере волята на наказващия орган. В справката, изготвена от дисциплинарната комисия, рег. № 4332р-3354 от 17.01.2022 г. е посочено, че жалбоподателят е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР - **„нарушил е служебната дисциплина - неизпълнение на служебните задължения...“**. За санкционирането на дисциплинарно нарушение от този вид е направеното предложение и от дисциплинарната комисия до дисциплинарно – наказващия орган, въпреки че е посочено основанието по чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР. Констатираното от началника на 01 сектор при отдел „КИАД“ – СДВР несъответствие между вида на дисциплинарното нарушение – по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР и посочената санкционна норма на чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР вместо по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, наред с другите несъответствия в първоначално представената за съгласуване заповед за налагане на дисциплинарно наказание (*л. 24 от делото*), е преодоляно в диспозитивната част на оспорената заповед, но не и в мотивната (обстоятелствената) част. На стр. 3 от заповедта (*л. 10 от делото*) е посочено: **„За извършеното на 04.09.2021 г. в 04:52 часа нарушение на служебната дисциплина**, установено от извършена проверка по преписка...“, което не съответства на приложената материално правна норма на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, доколкото неизпълнението на разпоредбите на ЗМВР и издадени въз основа на същия подзаконов нормативни актове е самостоятелен състав на дисциплинарно нарушение, различен от неизпълнението на служебни задължения.

Изложените съображения дадоха основание на съда да счете, че оспорената заповед е незаконосъобразна – противоречи на материалния закон, което е и основание за отмяната ѝ, по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК. В конкретния казус дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е ангажирана, без да е доказано по категоричен начин извършено дисциплинарно нарушение на цитираните норми в разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от ЗМВР.

Предвид изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното искане за присъждане на разноски, според представения списък по чл. 80 от ГПК и приложените доказателства за извършването им – 10 лева държавна такса за образуване на съдебното производство и 600 лева – договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. чл. 211 от ЗМВР, Административен съд – София град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 4332з - 189 от 14.03.2022 г. издадена от началника на 01 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи, с която на П. П. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], бл. № 21, ет. 2, ап. 7, на основание чл. 204, т. 4 във вр. чл. 197, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 (шест) месеца, считано от датата на връчване на заповедта - 14.03.2022 г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на П. П. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], бл. № 21, ет. 2, ап. 7, сумата от 610 (шестстотин и десет) лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от решението на страните.

СЪДИЯ: